

شرافت و فضیلت علم و علما

آیات و اخباری که در شرافت علم و فضیلت آن و وجوب تحصیلش رسیده، بیش از آن است که بتوان در یک مقام جمع نمود، ولی ما بعضی از آن ها را ذکر می کنیم .

پروردگار عالم - جلّ شأنه - می فرماید :

« إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ . »¹ یعنی : ((از بندگان خدا، علما از خدا می ترسند و بس .))

و همچنین می فرماید :

« هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ »² یعنی : ((آیا کسانی که عالم هستند و افرادی که عالم نیستند - در

مرتبّه - با یکدیگر مساوی هستند ؟ - نه، چنین نیست .))

و باز می فرماید :

« وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ لَضَرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ »³ یعنی : ((ما در قرآن مثال ها برای مردمان بیان می فرماییم، و

آن ها را نمی فهمند، مگر اهل علم .))

و باز می فرماید : « وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا »⁴ یعنی : « هر که عطا کرده باشد به او علم و دانشمندی،

به تحقیق که خیر بسیار به او عطا شده است . »

و از حضرت رسول (ص) روایت شده که فرموده اند : « علما ورثه انبیا هستند »⁵

و در حدیث دیگر است که فرمودند : « خداوندا ! رحمت کن خلفای مرا ! بعضی عرض کردند : یا رسول الله ! کیستند

خلفای تو؟ فرمودند : کسانی که بعد از من می آیند و احادیث و آداب مرا روایت می کنند و به مردم می رسانند . »⁶

و نیز از آن حضرت روایت شده که فرمودند : « یا اباذر! ساعتی نشستن در مجلسی که در آن گفت و گوی علمی

باشد، بهتر است نزد خدا، و محبوب تر است از بیداری هزار شب که در هر شبی هزار رکعت نماز خوانده شود، و

محبوب تر است از هزار جهاد در راه خدا، و از دوازده هزار مرتبه ختم قرآن، و عبادت یک سال که روزهای آن را

روزه بگیرند و شب های آن را احیا بدارند . و هر کس از خانه خود بیرون رود، به قصد اخذ مسئله ای از مسائل

علمیه، به هر قدمی که برمی دارد، خداوند عالم می نویسد برای او ثواب پیغمبری از پیغمبران، و ثواب هزار شهید از

شهدای جنگ بدر، و به هر حرفی که از عالم بشنود یا بنویسد، شهری در بهشت به او عطا می فرماید. و طالب علم را

خدا دوست می دارد، و ملائکه و پیغمبران او را دوست دارند؛ و دوست ندارد علم را، مگر اهل سعادت . »

۱. فاطر، سوره ۲۵، آیه ۲۸ .

۲. زمر، سوره ۳۹، آیه ۹ .

۳. عنکبوت، سوره ۲۹، آیه ۴۳ .

۴. بقره، سوره ۲، آیه ۲۶۹ .

۵. کنز العمال، ج ۱۰، ص ۱۲۵، ج ۱، ص ۲۸۶۷۹، کافی، ج ۱، ص ۳۲، ج ۲ (از امام صادق (ع))

۶. بحار الانوار، ج ۲، ص ۱۴۴، ج ۴ .

